

HAYATINDAKİ TRAVMALARLA SANATI ARACILIĞI İLE YÜZLEŞEN TRACEY EMİN'İN HASTALIK SÜRECİ ÖZÇEKİMLERİ

TRACEY EMİN'S ILLNESS PROCESS SELFİES WHO CONFRONTED THE TRAUMAS İN HER LIFE THROUGH HER ART

Uğur Günay Yavuz^{*}, Mehmet Uluç Ceylani^{**}

Öz

İngiltere doğumlu Tracey Emin, 1990'lı yıllardan itibaren sanatsal üretimi nedeniyle çok tartışılan isimlerden biridir. Hayatında yaşadığı tecavüz, kürtaj gibi olumsuz her türlü deneyim, Emin'in otobiyografik olan sanatına çarpıcı bir şekilde yansır. Toplum tarafından tabu olarak görülen ve tartışılmaktan kaçınılan cinsellik, beden, namus temalarını, mahremiyetin sınırlarını zaman zaman zorlayarak sunar. Yaşamından kullandığı her türden kişisel eşyasını yatak, ped, tampon ve prezervatif vb. sanatsal malzeme haline getirerek galerilerde sergiler. Çalışma, Emin'in hayatının bir yansıması olan sanatında dünden bugüne geldiği noktayı ve pandemi döneminde teşhisi koyulan mesane kanseri hastalığı nedeniyle geçirdiği ameliyat ve sonrası iyileşme sürecinde çekmiş olduğu özçekimlerine ve videolarına odaklanır. Çekimlerini bu süreçte paylaştığı tek platform olması nedeniyle kişisel Instagram hesabından yapmış olduğu paylaşımlarından örnekler ele alınmış, sanatçının hastalık, yalnızlık, korku, umut ruh hali ekseninde üretimlerde bulunduğu, önceki çalışmaları gibi hayatının bu sürecinde onu ve yaşadıklarını çarpıcı bir şekilde yansıtması nedeniyle sanat hayatında dikkat çekici bir yere sahip olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tracey Emin, Otoportre, Özçekim.

Abstract

Tracey Emin has been one of the most discussed name due to her artistic production since the 1990s. All sorts of negative experiences that have happened to her personal life, such as rape, abortion are strikingly reflected in Emin's autobiographical art. It pushes all the boundaries of privacy that are considered taboo by the society. It exhibits items such as mattresses, pads, tampons and condoms in galleries and transforms them into artistic materials. In the study, Emin's art which is a reflection of his life, focuses on the selfies and videos he took during his recovery and surgery due to bladder cancer diagnosed during the pandemic period. It has been concluded that the artist has a remarkable place in her art because she produces on the axis of illness, loneliness, fear, hope mood and reflects her and her experiences in a strikingly way, like her previous works.

Keywords: Tracey Emin, Self Portrait, Selfie.

Araştırma Makale // Başvuru tarihi: 17.09.2022 – Kabul tarihi: 27.12.2022.

^{*} Doçent, Akdeniz Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Fotoğraf Bölümü, ugurgunay@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-3111-8277>.

^{**} Öğr. Gör., Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümü, uluceylani@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1379-3452>.

1. Giriş

Kişinin kendini ifade etme yollarından biri olan sanat, zaman içinde geleneksel kalıplarını ve sınırlarını zorlayan hatta yıkan akımlara, farklı dillere kavuşmuştur. Konu olarak mitolojik, dini figürler veya dönemin önemli karakterlerinin suretleri yerini, gündelik hayata ve ardından da sıradan olarak nitelendirilen halkın görüntülerine bırakmıştır. Sanatçılar sadece güzeli yakalamanın ötesine geçmiş, toplumsal ve bireysel bağlamda çevre, etnik, siyasi ve cinsel kimliklerin sanata konu edilmesi ve her kesimden gelen kişilerin sesinin duyurulması sağlanmıştır.

Freud, Sanat ve Sanatçılar adlı kitabında sanatçıyı gündüz düşü gören kimseye, sanat yaratısını da gündüz düşününe benzetir. Sanatçının yaşamıyla yaratıları arasındaki ilişkide düşlemlerden edinilen bilgilere dayanarak şu saptamayı yapar: güçlü bir güncel yaşantı daha geçmişte, çoğunlukla çocuklukta kalmış bir yaşantının anısını sanatçıda uyandırmakta, anımsanan yaşantı ise sanat yaratısında gerçekleşme olanağı bulan isteği doğurmakta ve yaratının kendisi hem anımsamaya yol açan yaşantıyı hem de eski anıya ilişkin öğeleri kapsamaktadır (1979:202).

Bir kişinin yaşamında geçmişi ve deneyimleri travmalarına kadar her yönüyle, insan belleğinde yerini alır. Sanat aracılığı ile de bu bellekte yer edinen gerek kişisel gerekse toplumsal olaylara dair her türlü yaşanmışlık, tanıklık dışı vurulabilmektedir. Bu dışı vurulma eylemi de Mehmet Ergüven'in belirttiği üzere: Beden ve yüz yoluyla yapılan bir kimlik sorgulamasıdır. Beden ve yüz yaşam boyunca kendimizi kazıdığımız bir alandır ve yaşamın tüm süreci ile bütünleşen en mahrem sırlarımız yüz ve bedende birikir (1995:137). Bu verilerden hareketle de, sanatçının kendi bedenini araç olarak kullanarak resim, heykel, fotoğraf, video, performans gibi medyumlardan birini kullanmayı tercih etmesi de otoportre olarak tanımlanabilir.

Otoportrelere "Bio" özelliğinin dahil edilmesi ile ifadenin farklı şekilde kavramlaştığı görülmektedir. Nitekim Georges Gusdorf, "bio" kelimesini "...kişinin kendisinden başkasının olmayan yaşamı" şeklinde kavrama ekleyerek otobiyografiyi kişinin kendi yaşamıyla kurduğu ilişki olarak niteler (Akt. Demiralp, 1999:175). Otobiyografik sanat yaklaşımı ise sanatçının

kaynağını kendisinden, yaşam öyküsünden, deneyimlerinden yola çıkarak oluşturduğu yaratımlarında söz konusudur. Toplumsal konuların odağında olabileceği gibi, daha kişisel konular ekseninde de olabilmektedir. Pek çok sanatçının gerek yaşadıkları kişisel olumsuz deneyimleri gerekse de içinde yaşadıkları toplumu etkileyen olayları, travmaları sanatlarına konu olarak ele almış olduklarını görürüz. Louise Bourgeois'ın anne ve babası aracılığı ile çocukluğunda yaşadığı olumsuzluklar, Joe Spence'in kanser hastalığı ile on yıl süren savaşı, İranlı Shirin Neshat'ın İran devrimi sonrası ülkesindeki özellikle de kadınların konumundaki değişim, Kolombiyalı Doris Salcedo'nun ülkesini etkileyen iç savaş ve yaşanan ölümler, Güney Afrikalı William Kentridge'in ülkesindeki ırkçılık, ötekileştirilme gibi yaşadıkları, tanık oldukları konuları sanatına yansıtan isimlerden bazılarıdır.

Zihnin karşıtı olarak bedeni ortaya çıkarmak, Nazan Aksoy'un belirttiği gibi: Otobiyografi anlayışının çoğu kez görmezden geldiği beden üzerinden kimlik oluşturmak demektir (Aksoy 2014: 46). Tracey Emin de kendi hayatından yola çıkarak üretimde bulunan otobiyografik anlatım dilini kullanan sanatçılardan biridir. Emin aynı zamanda sanat hayatı boyunca çok sayıda otoportresini resim ve fotoğraf gibi sanatsal ifade medyumlarını kullanarak üretmiştir.

2. Tracey Emin'in Sanatsal Eğilimi ve Yapıtlarından Örnekler

Tracey Emin'in sanatı, her anıyla en yalın haliyle ve tüm gerçekliğiyle yaşamının her yönüyle yansımasıdır. 3 Temmuz 1963 Londra doğumlu olan Tracey Karima Emin, kökeni Sudan'a dayanan Kuzey Kıbrıslı Türk babası, İngiliz annesi ve ikiz kardeşi Paul'den oluşan ailesi ile çocukluk döneminde İngiltere'nin sahil bölgesinde olan Margate'de yaşar. 8 yaşında babası iflas edene kadar varlık içindeki hayatı, sonrasında ekonomik sıkıntılarla dolu geçer. Babasının sahibi olduğu International Hotel'de yaşarken, otel çalışanlarının barakasında ve her anlamda sıkıntılarla dolu yılları başlar. Siyahi ten rengine sahip aynı zamanda da başka bir kadınla evli ve çocukları olan babası nedeniyle, toplumsal baskılar annesini ve onu zorlar, bu durum ekonomik sıkıntılarla birleştiğinde zorlu bir gençlik dönemi yaşamasına neden olur. 1976 yılında yılbaşı gecesi 13 yaşında tecavüze uğrar ve bu yaşamış olduğu korkunç olay, onun tüm hayatını ve sanatını derinden etkiler, aynı yıl okulu bırakır. Hayatının bu dönemini 2007 yılında yayınlanan otobiyografisi Yaban Vatan'da şöyle anlatır: "14-15 yaşımdayken hayatımda hiçbir şey yoktu dans ve seksten başka. Gece kulüplerine gider dans eder ardından birini bulur ve seks yapardım.

Çok iyi ve çok kolaydı. Hiçbir şey yapmadan, sadece bir kuş gibi bedenimle düşünerek özgür olduğumu hissedirdim” (2007:37).

1979’da Margate’den ayrılır ve Medway Tasarım Koleji’nde moda, Maidstone Sanat Koleji’nde resim, Kraliyet Sanat Koleji’nde özgün baskı ve Birkbeck’te de felsefe eğitimi alır. Emin, bir dönem de sevgilisi olan Billy Childish ile Stuckist sanat hareketinin kurucularından olur, ardından oluşan fikir ayrılıkları nedeniyle gruptan ayrılır. İlerleyen yıllarda sanatıyla Genç Britanyalı Sanatçılar (Young British Artist) Sarah Lucas, Jenny Saville, Damien Hirst, Chris Ofili, Chapman Kardeşler, Rachel Whitereard, Glenn Brown arasında adı anılır.

Emin için yaşamı ve sanatının ayrılmaz bir bütün olduğunu söylemek mümkündür. Jennifer Doyle, Emin için: “O, onun sanatıdır ve onun sanatı odur” der (2006:105). Sanatında kendini, kişisel hayatını merkeze alarak yaşadıklarını, hissettiklerini ve onu derinden etkileyen her şeyi izleyiciyle paylaşır, hayatını sanatında konu olarak, eşyalarını ve bedenini de malzeme olarak kullanır. Ahu Antmen bedeni sanatsal bir dil olarak kullanan çok çeşitli yaklaşımların ortak noktasının beden toplumsal normların öğrettiği kültürel değerlerin ötesinde bir doğallık içinde sunulması olduğunu belirtir (2008: 222). Yalnızlık, cinsellik, namus, tecavüz, annelik, tüketilme kavramlarını en içten, çarpıcı ve kimseye aldırmadan-utanmadan kendi hayatı üzerinden sanatına konu edinir. Emin de sanatıyla ilgili olarak “Güçlü olduğum nokta sanat değil yaşamdır” (aktaran Demirkol, 2008:195) yorumunu yapar. Emin’in kendi hikayesini anlattığı sanatında, geleneksel ve çağdaş sanatın resim, heykel, video, fotoğraf, enstalasyon, performans, dikiş, neon ışık tüpleri gibi birbirinden farklı ifade ve malzeme olanaklarından yararlandığını görmek mümkündür. Sanat hayatı boyunca Emin disiplinlerarası çalışan bir sanatçı olmuştur. Sanat hayatını ve yaklaşımını yansıtan ve en çok tartışılan çalışmalarından burada kısaca bahsetmek gerektiği düşünülmektedir. Bunlardan ilki çadır ikincisi de bir yatak kullanarak sanat dünyasında iz bıraktığı çalışmalarıdır.

Emin, 1997 yılında Londra’da Royal Academy’de düzenlenen Charles Saatchi Sansasyon (Sensation) sergisinde yer alan *1963–1995 Yılları Arasında Uyuduğum Herkes (Everyone I Have Slept With 1965–1995)* çalışması ile sanat çevresinde ilk ciddi girişi ve tartışmaların odağına yerleşmesi süreci başlamıştır. Sanatçının büyük annesinin adından sevgililerine, cinsel ilişki kurduğu kişilere, tecavüzcüsü, taciz eden akrabaları, ikiz kardeşi ve doğurmama kararı aldığı iki

bebeğinin adına kadar birlikte uyuduğu 102 kişinin adının nakışla içine işlendiği bir çadırın sergilenmesi şeklinde tasarlanmıştır. Çadırdaki 1965 yılı olan doğumundan üretim yılı olan 1995 yılına kadar sadece cinsel birliktelik yaşadığı kişiler değil, kişisel olarak hayatına dokunan kişilere de burada yer verir. Çadırın girişinin açık olması ve içerisinde yapılan aydınlatma ve şilte koyulması ile izleyici de çadıra girer, bu sürece dahil olur.

Sanatçının ev değil de geçici bir sığınak olan çadırı tercih etmesi hayatında önemli bir yer tutan aidiyetsizlik, köksüzlük kavramlarını da tartışmaya açar. Kullandığı çadır aynı zamanda Emin'in bedenidir, hayatına giren ve onda derin iz bırakan isimler izleyiciye sunulur. Özellikle cinsel ilişkiye girmiş olduğu kişilerin isimlerinin çadırdaki yer alması, bu çalışmasını özel hayat, mahremiyetin ifşa edilmesi noktasında tartışılır kılar. Charles Saatchi tarafından satın alınan yapıt, daha sonra Berlin ve Londra'da sergilenir, 2004 yılında Londra'da bulunan Momart Warehouse deposunda çıkan yangında, aralarında Emin'in kulübesinin de bulunduğu pek çok sanat eseri ile yanar, Emin'in bu çalışmalarından, günümüze sadece fotoğrafları kalmıştır.

1999 yılında Turner Ödülüne aday gösterilen, finale kalan ve Tate Modern'de sergilenen, *Yatağım (My Bed)* adlı çalışmasında Emin, aşk hayatındaki iniş çıkışlar nedeniyle ağır bir depresyona girdiği, yatağından çıkmadan günlerini geçirdiği bir dönemde oluşan yatağını galeriye taşır. Emin (akt. Artlead, 1998) o süreci şöyle anlatır:

Çok küçük dairemde bir tür mini sinir krizi geçirdim ve dört gün boyunca yataktan çıkmadım. Sonunda yataktan kalktığımda o kadar susamıştım ki yerde sürünerek mutfağa gittim. Dairem gerçekten darmadağındı. Her şey her yerde, kirli çamaşırlar, kirli dolaplar, banyo gerçekten kirli, her şey gerçekten kötü durumda. Yerde emekledim, su almak için kendimi lavaboya çektim ve yatak odama geri döndüm ve bunu yaparken yatak odama baktım ve 'Aman Tanrım. Ya ölseydim ve beni burada bulurlarsa?' Sonra düşündüm, 'Ya burası burada olmasaydı? Ya bu yatağı -bütün molozlarıyla, bütün şişeleriyle, baktan çarşaflarıyla, kusmuk lekeleriyle, kullanılmış prezervatiflerle, kirli iç çamaşırlarıyla, eski gazetelerle- çıkarsam, ya hepsini bu yatak odasından çıkarsam ve beyaz bir alana mı yerleştirsem? O zaman nasıl görünürdü?' Ve o anda onu gördüm ve harika görünüyordu. Ve bunun ölmek için en kötü yer olmayacağını düşündüm, burası beni hayatta tutan güzel bir yer. Sonra yatak odamdan her şeyi çıkardım ve bir yerleştirmeye dönüştürdüm. Ve beyaz alana koyduğumda, bazı insanlar için oldukça şok edici oldu.

Yatağın beraberinde bavul, kirli çarşaf, oyuncak, polaroid fotoğraflar, boş içki şişeleri, sigara izmaritleri, regl döneminde kullandığı kanlı iç çamaşırları, çorap, terlik, doğum kontrol hapları, kullanılmış tamponlar ve prezervatifler ev olan özel alanından çıkarılır, bir çeşit kamusal

alan olan galeride sergilenir. Emin gündelik hayat nesnelere sanatında yaşamış halleriyle kullanır.

Yatak, Charles Saatchi tarafından 1999 yılında satın alınır ve sonraki yıllarda açılan sergilerle tüm Avrupa'yı gezer, Tokyo ve New York'ta da defalarca sergilenir. 2014 yılında bir koleksiyoner tarafından 2,5 milyon sterline satın alınır ve 2015'te Tate'te yıllar sonra tekrar sergilenir. Emin, yatağının her bir sergilenişinde tekrar kurarken galeride bazı değişiklikler de yapar, bu da zaman içinde değişimin kaçınılmaz etkisidir. Yatak yerleştirmesi, yanına eklenen tabut ve yukardan sarkan halat olarak da değişiklik gösterir. *Evi Terk Etmek (Leaving Home)* adlı bir başka çalışmasının parçası olan bavullarla bazı yerlerde birlikte sergilenir.

Yatağın Turner ödülüne aday olması, eleştirmenleri görüş ayrılığına sürükler, Emin'in bu çalışması üzerine konuşmanın boşa nefes harcamak veya saçmalık olduğu gibi yorumlar yapılır (Artkoloik, 2019). Ancak 1999 yılında Turner ödülünü alan sanatçı ve yapıtı hatırlanmazken, Emin'in *Yatağım* yerleştirmesinin bugün bile hala üzerine konuşulan, hakkında makaleler ve tezler yazılan bir çalışma olduğu tartışılmaz bir gerçektir.

Emin'in sanat hayatında yatak, yastık, battaniye gibi yatak odası malzemelerini kullandığı çalışmaları sıklıkla görülebilir. Çadırının yanı sıra, yastık ve en çok da battaniye üzerine diktiği kelimeler ve cümleler dikkat çekicidir. Bazen kendine bazen de karşısındakine hitaben cümlelerin yanı sıra, kişilerin ve mekanların adlarını kullanır. Emin patchwork dikiş, neon ışık tüpleri aracılığı ile yazın sanatını da sıklıkla kullanır. Neon ışık tüpleri ile hem romantik, duygusal hem de cinsellik temalı müstehcen bulunan cümleler yazar. Bunlardan bazıları: *Aşk Ne İstediyindir (Love Is What You Want)*, *Burada Aşık Ol (Fell In Love Here)*, *Seni Sevmeye Söz Veriyorum (I Promise To Love You)*, *Ruhuma Dokundun (You Touch My Soul)*, *Ruhumu Öpmeyi Unuttun (You Forgot To Kiss My Soul)*, *Sanata Tanrı'ya İhtiyacım Olduğu Gibi İhtiyacım Var (I Need Art Like I Need God)*, *Seninle Yaşamak İstiyorum (I Want To Live With You)*, *Yumuşak Dudakları Benimkine Dokundu ve Her şey Sertleşti (Her Soft Lips Touched Mine And Every Thing Became Hard)*, *Anal Seks Yasal mı? (Is Legal Sex Anal?)*, *Sizin Gibi İnsanların Benim Gibi İnsanları Sıkmeniz Gerekliyor (People Like You Need To Fuck People Like Me)* olarak saymak mümkündür.

Tracey Emin, 1997 yılında İngiliz televizyonu Kanal 4'te Resimin Ölümü (The Death of Painting) programına konuk olarak katıldığında alkollü olması, yaptığı konuşmada kullandığı küfürler ve argo kelimelerle, sanatsal üretimi dışında sanatçı olarak da dikkatleri üzerine çeker. Vedat Demirkol, Emin'in seks konusunu aşırı olarak yapıtlarına taşıyarak skandal yaratan, böylece ünlü olmaya çalışan bir kişilik taşıdığını, birçok sanat eleştirmeninin de onun sanatçı olup olmadığını tartıştığını, ruhsal rahatsızlığı nedeniyle mi yoksa kamuoyunun dikkatini çekmek amacıyla mı bu şekilde davrandığının bilinmediği saptamasını yapar (Demirkol, 2008:195). Emin özel hayatı ve tartışmalı sanatsal yaklaşımı nedeniyle ilk sergisinden bugüne medyatik bir karakter olur.

2007 yılında düzenlenen Venedik Bienalinde Britanya'yı temsil edecek sanatçı olarak Emin seçilir, Ödünç Alınan Işık adlı sergisi ile katılır ve aynı yıl Kraliyet Sanat Akademisi'nde akademisyen olarak ders vermeye başlar. 2012 Londra Olimpiyat ve Paralimpik Oyunları için sınırlı sayıda basılan afiş tasarımları ve Olimpiyat meşalesini doğduğu yer olan Margate'e taşıyan kişi olur. Görülmektedir ki Emin'in sanatı, yapıtlarının sanatsal yönü ve özel hayatını sanatında malzeme olarak kullanması yıllardır tartışılmasına rağmen, uluslararası platformda ülkesini temsil eden kişi olarak seçilmektedir.

3. Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizine uygun olarak yapılmıştır. Tracey Emin'in sanatsal yaklaşımı konusunda doküman araştırması sonucu elde edilen veriler betimsel olarak yorumlanmıştır.

Ayrıca araştırmada Tracey Emin'in Instagram hesabı paylaşımlarına içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Paylaştığı özçekimleri ve mesajları bu bağlamda ele alınmıştır.

4. Araştırmanın Örneklemi

Bu çalışmanın örneklemi Tracey Emin'in "@traceyeminstudio" Instagram hesabı oluşturmaktadır. Bu bağlamda çalışmada bu hesaptan sanatçının yapmış olduğu 14 Şubat 2021-14 Ağustos 2022 tarihleri arasındaki paylaşımlar değerlendirilmiştir.

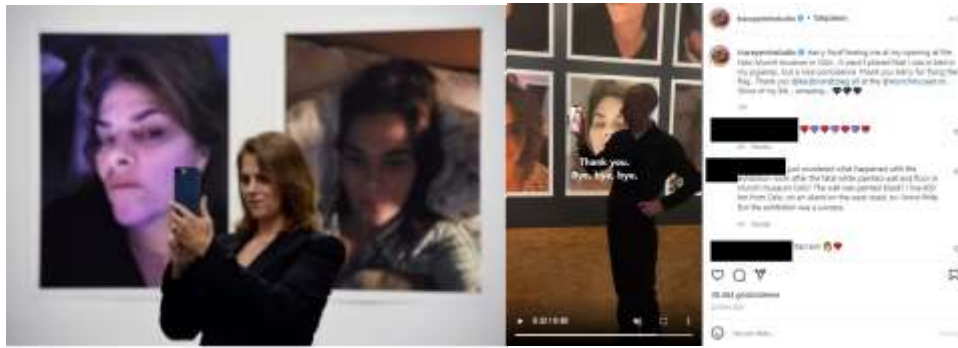
5. Bulgular ve Tartışma

Bu bölümde çalışmadan elde edilen bulgulara yer verilerek, bulguların değerlendirilmesi yapılmıştır.

5.1 Tracey Emin'in Hastalık Süreci Özçekimleri

Tracey Emin sanat hayatı boyunca gerçekleştirdiği performanslarının gerek video gerekse fotoğraf aracılığı ile belgelenmesinin yanı sıra, kendisi de fotoğraflar çeker. Emin'in diğer sanat disiplinlerinde üretimlerinde olduğu gibi videolarında ve otoportre fotoğraflarında da kendisi ve hayatı vardır.

2019 yılında Londra Bermondsey'de 5440 metrekarelik White Cube Galerisi'nde annesinin ölümünden sonra duygularını yansıttığı, *İki Haftalık Gözyaşı (A Fortnight of Tears)* sergisinde heykel, neon ışıklarını kullandığı yazılar, video, fotoğraf ve resim çalışmaları yer alır. Sergide annesinin kaybı, öfke, aşk gibi her türlü duygu yoğunluğu çalışmalarında kendini gösterir (Görsel 1). 24 Ekim 2021 günü rahatsızlığı nedeniyle açılışına katılamadığı Oslo'da New Munch Museum'daki sergisine Face Time uygulaması aracılığı ile yatağından katılır. Sergisinin açılışına katılan konuklarla sohbet ettiği videosunu, Instagram hesabından paylaşır (Görsel 2). Konuklara, sergilenen fotoğraflardaki ile aynı yatakta ve aynı pijamalarının üzerinde olmasının planladığı bir durum olmasa da, güzel bir tesadüf olduğundan bahseder.

Görsel 1. Tracey Emin'in İki Haftalık Gözyaşı Sergisi açılışında çektiği özçekim

Görsel 2. Tracey Emin'in 24 Ekim 2021'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Aynı sergide Güney Galeri l'de 50 adet Emin'in *Insomnia* rahatsızlığı nedeniyle uykusuz geçirdiği saatlerinde dört yıl boyunca çekmiş olduğu özçekimlerinin büyük boy baskısı sergilenir.

Emin özçekimden önce de hayatı boyunca yüzlerce kendi fotoğraflarını çektiğini, bunları çekerken de ölü gibi görüldüğünü düşündüğünü, ama bazılarının gurur verici olduğunu, inanılmaz görüldüğünü açıklar (akt. Sherwin, 2020). Cep telefonu aracılığı ile hepsi hemen hemen benzer açılarda, kameraya bakarken çekilen Emin'in özçekimleri görmeye alışık olduğumuz standartlarda güzel görünme endişesiyle veya filtreler uygulanarak çekilmiş özçekimler gibi değildir. Emin'in tüm sanat hayatı boyunca her çalışmasında olduğu gibi gerçek, samimi ve kendisi gibi içinde bulunduğu fiziksel durumunu, ruh halini yansıtır niteliktedir. Fotoğraflarda uykusuz, yorgun, bitkin ve yalnız Tracey Emin görülür. Annesinin ölüm haberini aldıktan, estetik operasyon veya arı soktuktan sonraki halleri gibi hayatından farklı anlarda telefonunun kamerasının karşısındadır.

Annesini de 2009 yılında mesane kanseri nedeniyle kaybeden Emin'e, 2020 yılı Temmuz ayında aynı hastalığın teşhisi koyulur. İlerlemiş bir aşamada olması nedeniyle kısa süre içerisinde olduğu ameliyat ile rahmi, yumurtalıkları, lenf düğümleri, üretrası, kolonunun ve vajinasının bir kısmı alınır. Ameliyat sonrası mesanesinin olmaması nedeniyle ürostomi torbası kullanarak hayatını geçirmek durumunda kalır. Sanat hayatı boyunca yaşadığı her anı olduğu gibi, bu süreci de sanatına konu olarak ele alır, üretimde bulunur ve paylaşır. Emin hastane sürecinde genellikle tuvalette gerek ayna yardımıyla gerekse telefonunun ön kamerasını kullanarak çektiği özçekimlerinde bedenindeki ameliyatın izlerini, yine bedenine takılı olan tıbbi malzemeleri gösterir (Görsel 3-4-5).

Görsel 3-4-5. Tracey Emin'in Hastane Özçekimleri, 2020

Instagram platformunda 15 Ağustos 2022 tarihi itibarı ile 109 bin 359 takipçisi olan “traceyeminstudio” hesabını kullanan Emin, geçirdiği operasyon nedeniyle uzun süren iyileşme sürecinde Haziran 2020-Şubat 2021 tarihleri arasında paylaşımında bulunmaz. 14 Şubat 2021 tarihi itibarı ile tekrar resim veya heykel yapamayacak kadar yorgun, ağrılarının ve tedavinin yan etkilerini yoğun olarak yaşadığı bir süreç geçirse de çektiği fotoğraf ve videolar aracılığı ile üretimde bulunmaya ve hayatını, yaşadıklarını bu platform aracılığı ile kendisini takip edenlerle paylaşmaya devam eder. Emin’in paylaşımlarına ameliyat ve tedavi gördüğü dönemde ara vermesi nedeniyle, o süreçte çekmiş olduğu fotoğraf ve videoları, ileriki tarihlerde paylaşmış olduğu görülmektedir.

Emin, ameliyat sonrası ilk paylaşımını 14 Şubat 2021 tarihinde yapar. Neon ışık tüpleri ile yazmış olduğu *It’s different when you are in love* yazısının fotoğrafını görsel olarak ekler ve sevgililer günü kutlama mesajını: “Bu şüphesiz şimdiye kadar yaptığım en doğru açıklamalardan biri. Her şey farklı hissettiriyor...her şey çok daha canlı...koru gider. Aziz Valentine’s için sevgilerle” olarak yazar (Tracey Emin Studio, 2021, Şubat, 14).

Emin’in paylaştığı video ve fotoğraflarında hayatında önemli bir yer edinen kedileri sıklıkla yer alır ve onlara karşı duyduğu sevgiyi mesajlarında ve videolarında ifade eder. 9 Ağustos 2021 günü Uluslararası Kediler gününde kedisini severken çekmiş olduğu bir videoyu yükler ve kedilerini çok sevdiğini, onlara takıntılı olduğunu ve kendisini mutlu ettiklerini, iyileşme döneminde dikkatini hastalıktan dağıtmada çok etkili olduklarını söyler (Tracey Emin Studio, 2021, Ağustos 9).

24 Temmuz 2021 günü yapmış olduğu paylaşımında kucağında kedileri ile bir koltukta oturan Emin, ameliyatının üzerinden bir yıl geçtiğini, öleceğini düşündüğünü ve oturabildiği için yaşadığı mutluluktan bahseder (Görsel 6). Resim yapmayı gerçekten çok istemesine rağmen gücü olmadığı için bunu yapamayacağını, hareket edemediğini, kedilerinin sıcaklığını, sevilmenin ve güvenilmenin harika olduğunu anlatır (Tracey Emin Studio, 2021, Temmuz 24).

29 Kasım 2021 tarihli paylaşımında da televizyonda bilardo maçı izleyen kedisinin videosunu paylaşır ve üzgün, kötü, acı içinde hissetse de bu küçük hayvanların onu asla hayal kırıklığına uğratmadığını söyler (Tracey Emin Studio, 2021, Kasım 29). 18 Ağustos 2021 günü

yapmış olduğu paylaşımda yatağının fotoğrafını paylaşır ve 2000 yılında Charles Saatchi ile *Yatağım* çalışmasının satışı ile ilgili yapmış olduğu toplantıyı anlatır (Görsel 7). Saatchi ile satışla ilgili el sıkışmalarının sonrasında, kendisinden bundan bir tane daha yapmayacağına dair söz vermesini istemesine cevaben, üzgünüm o benim yatağım ve bundan her gün yapmaya devam edeceğim cevabını verdiğini anlatır. Sanatçı olmanın her zaman kendin olmakla ilgili olduğunu, başkalarının senden beklediği gibi olmakla ilgili olmadığını ifade eder. Bu paylaşımında da kedileri yer alır (Tracey Emin Studio, 2021, Ağustos 18).

Görsel 6. Tracey Emin'in 24 Temmuz 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

Görsel 7. Tracey Emin'in 18 Ağustos 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

15 Ağustos 2021 tarihinde yapmış olduğu paylaşımda bir gün önce katılmış olduğu Onur yürüyüşünden çekmiş olduğu özçekime yer verir. Yapılan yarışmada jüri üyesi olduğunu ve Margate'in gökkuşağı renkleri ile boyandığını, buradaki değişimin onu mutlu ettiğini belirtir (Görsel 8). Aynı gün jüri üyeliği sırasında çekilen fotoğrafını ve dans ederken sahnedeki videosunu da paylaşır (Görsel 9). Dışarıda olmanın dans etmenin ona ne kadar iyi geldiğini ama aynı zamanda da ürostomi torbası nedeniyle yaşadığı endişeyi şu sözlerle anlatır: "Ve kazanan...Harika zaman geçirdim. Eğlenmek, gülmek ve hatta biraz dans etmek çok güzel. Eskiden dans etmeyi severdim. Gençken aslında oldukça iyiydim. Şimdi dans etmek benim için oldukça zor. Ürostomi torbam çıkıyor ve patlıyor...Dün tuvalet kuyruğuna girebilmek için ilk kez engelli kartımı göstermek zorunda kaldım." (Tracey Emin Studio, 2021, Ağustos 15). Bu mesaj ile hayatın içinde olmayı özlediğini ve tekrar hayata karıştığı için mutluluğunun yanı sıra yeni hayatının bir parçası olan ürostomi torbası ile yaşadığı sorunlar ile baş etmeye başladığını hissettirir.

Görsel 8. Tracey Emin'in 15 Ağustos 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

Görsel 9. Tracey Emin'in 15 Ağustos 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

29 Kasım 2021 günü yapmış olduğu paylaşımında mesajına eşlik eden özçekiminde kedisini ve Emin sabah saat 5.00'te yataktadır (Görsel 10). Emin sanatı ve hayatının üzerinde düşündüğünü belirtir. Kendisi ile iç hesaplaşma içine girdiğini ve geçen yıl öleceğini düşünmüş olduğunu ve kendisine söz verdiğini her şeyi değiştireceğini söyler (Tracey Emin Studio, 2021, Kasım 29).

2 Aralık 2021 günü bir otel tuvaletindeki şampuan, krem, pamuk vb malzemelerinin bulunduğu aynalı kapaklı kutudan yansımasını kullanarak özçekimini yapar (Görsel 11). 11 yıldır ilk kez tatile giderek son 18 ayını düşünmek ve anlamak için mesafeye ihtiyaç duyduğunu, kendisine bağlı bir poşet idrarla dünyanın öbür ucuna uçmanın zorluğunu anlatır (Tracey Emin Studio, 2021, Aralık 2).

Görsel 10. Tracey Emin'in 29 Kasım 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

Görsel 11. Tracey Emin'in 2 Aralık 2021 günü Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

13 Aralık 2021 tarihinde çıkmış olduğu tatil sırasında çektiği özçekiminde Emin mayoludur ve yeni hayatının bir parçası olan ürostomi torbası ile birlikte (Görsel 12). Tıbbi malzeme üreten Coloplast firmasına, kendisine geçirdiği ameliyat sonrası konforlu bir hayat sunduğu için teşekkür eder. Beyin sisi nedeniyle odaklanma güçlüğü çektiği ve uzun yıllardır okuyamadığı kadar kitap okuyabildiği için mutludur. Mesajı ile hayatının her gün daha iyiye gidiyor olduğunu, iyimser ve umutlu psikolojisini hissettirmektedir (Tracey Emin Studio, 2021, Aralık 13). Yine aynı gün bir başka “Ve bu da gerçekliğin bir parçası” (And this is part of the reality) mesajıyla paylaştığı fotoğrafında, Emin’in artık hayatının vazgeçilmez bir parçası haline gelen pansuman malzemeleri, diş fırçası ve macunu ile hastalığı sonrasında hayatının gerçekliği olmak durumunda kalır (Görsel 13) (Tracey Emin Studio, 2021, Aralık 13).

Görsel 12-13. Tracey Emin’in 13 Aralık 2021’de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Emin, 20 Nisan 2022 günü yapmış olduğu paylaşımında ameliyat ile bedeninin içinde var olması gereken bağırsaklarından bir parçanın bedeninin dışında, karnının üzerinde yer alan parçasının fotoğrafı ile değişen bedenini gösterir (Görsel 14). Yazmış olduğu mesajında: “... etrafta bir torba sidik taşımamanın güzel bir yanı yok, ama bu hayat... şimdi benim hayatım.” mesajına yer verir (Tracey Emin Studio, 2022, Nisan 20).

1 Haziran 2022’de ise çekmiş olduğu özçekimde yatağında yatarken geceleri kullanmakta olduğu idrar torbasını ve hortumlarla bağlı olduğu belden aşağısını göstermektedir (Görsel 15). Emin hayatını ve özellikle gece uykusunu ürostomi torbasının taşması veya sızdırması nedeniyle tedirgin uyuduğunu ve bunun kendi deyimiyle yeni “gece çantası” aracılığı ile geride kaldığından dolayı duyduğu mutluluğu aktarmaktadır. “Yeni cankurtaranım...Tek

kullanımlık gece çantası...Hafif, sızdırmıyor...Hareket edebiliyorum...Kokmuyorum. Dönüp yuvarlanabilirim. Teşekkürler.” demektedir (Tracey Emin Studio, 2022, Haziran 1).

Görsel 14. Tracey Emin'in 20 Nisan 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Görsel 15. Tracey Emin'in 1 Haziran 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Emin, 1998 yılında çektiği *Edvard Munch ve tüm ölü çocuklarıma saygı (Homage to Edvard Munch And All My Dead Children)* adlı videosu ile sanat hayatında kendisini derinden etkileyen Munch'a hayranlığını o yıllarda ortaya koyar. 2021 yılında yaşanan küresel pandemi nedeniyle sekteye uğrasa da, Munch ile *Ruhun Yalnızlığı (The Loneliness of The Soul-Tracey Emin-Edvard Munch)* sergisi açılır, 18 adet Munch'ın resimlerinin yanı sıra 25 adet de Emin'in resim, neon yazılar ve heykellerinden oluşan yapıtları birlikte sergilenir. 8 Ocak 2022 tarihli paylaşımında resimlerinin önünde çekilmiş bir fotoğrafı ve fotoğrafın üzerindeki *Buradayım, Yaşıyorum (I am Here, I am Alive)* yazısı dikkat çeker (Görsel 16). Geçirdiği hastalık sonrasında bu yazı daha çok anlam ifade etmektedir. Emin, 2022 için aldığı kararlarından bahseder: “...hayatı farklı kıl. Beni çevreleyen sınırları kabul etmiyorum. Değiştirecek cesarete sahip ol. İnandığım şey için çabala. Bu yıl benim için büyük bir yıl olacak. Kanseri olduğumdan beri hayatı daha iyi hale getirme arzum on kat arttı. Oturup iyi bir şey olmasını beklemeyeceğim. Bunu gerçekleştireceğim” (Tracey Emin Studio, 2022, Ocak 8).

30 Ocak 2022 tarihli paylaşımında Covid geçirmesi nedeniyle çoğu zaman uyuyarak yüksek ateşle yatakta geçirdiği yedinci gününü yaşamakta olduğunu, Instagram platformunun içinde olmak istemediği kötü bir platform olduğunu düşündüğünü, hayatı boyunca karşılaştığı zorbalığın burada da yer aldığını belirtir (Görsel 17). Kendisine sayısız kez yapamayacağı şeyler söylenmiş olmasına rağmen başardığını, yapmış olduğu pek çok hatasına rağmen hiçbir

pişmanlığı olmadığını, 15 yaşında evden ayrıldığını ve o tarihten beri savaşın içinde olduğunu söyler (Tracey Emin Studio, 2022, Ocak 30).

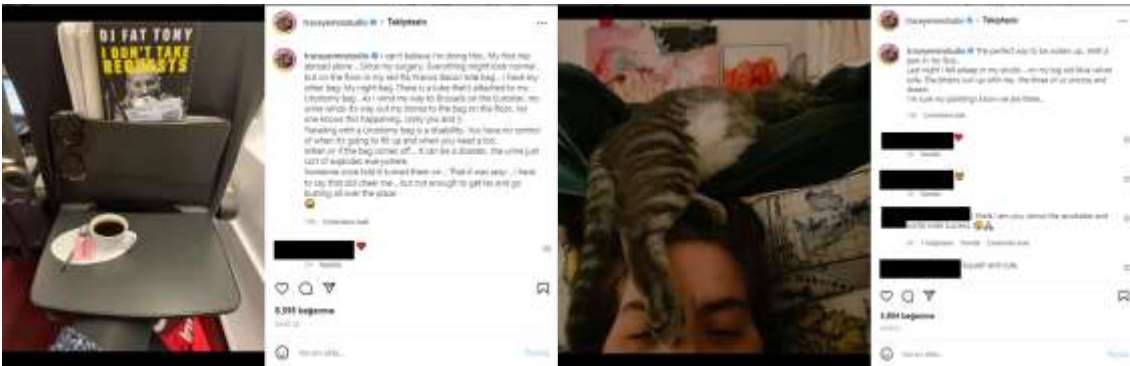

Görsel 16. Tracey Emin'in 8 Ocak 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

Görsel 17. Tracey Emin'in 30 Ocak 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

29 Mart 2022 tarihli paylaşımında Emin'in uçak içinde seyahat halinde olduğu görülmektedir (Görsel 18). Ameliyattan sonra ilk kez tek başına yurt dışına gitmenin heyecanı, aynı zamanda da oluşabilecek terslikler nedeniyle endişeli olduğu hissedilmektedir. Mesajında her şeyin dışardan normal görüldüğünü, ama ürostomi torbasının yerdeki kırmızı çantaya bağlı olduğunu, patlama ve sızma olabileceği kaygılarını paylaşmaktadır (Tracey Emin Studio, 2022, Mart 29).

5 Nisan 2022 tarihinde yapmış olduğu paylaşımında arka planda resimleri de görülen Emin ve kedisinin yer aldığı bir özçekimine yer verir (Görsel 19). Yüzünde bir pati ile uyandırılmanın mükemmel bir yol olduğunu, stüdyosundaki kanepesinde kedileri ile uyuyakaldığını ve hayaller kurduklarını söyler (Tracey Emin Studio, 2022, Nisan 5).

Görsel 18. Tracey Emin'in 29 Mart 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım.

Görsel 19. Tracey Emin'in 5 Nisan 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

26 Mayıs 2022 tarihinde yapmış olduğu paylaşımında Emin'in yatağının fotoğrafı görülmektedir (Görsel 20). Çıkmış olduğu tatildeki yatağı, cibinliği ile görüntüler. Beklendiği gibi geçmişte en tartışılan çalışmalarından olan *Yatağım* yerleştirmesinden ziyade, bu paylaşımında hastalık sonrası hayata bakışındaki değişimi ortaya koyar. Tek yapmak istediğinin hayatını daha iyiye doğru değiştirmek olduğunu, değiştiremediklerini de bırakıp yola devam edeceğini anlatır (Tracey Emin Studio, 2022, Mayıs 26).

1 Haziran 2022 tarihli paylaşımında bir hafta süresince kullanmak durumunda kaldığı tıbbi malzemeleri koymuş olduğu banyodaki sepetin fotoğrafı görülmektedir (Görsel 21). Emin'in sık sık vurguladığı üzere hayatının bir parçası olan bu hastalığın, hayatına hükmedemeyeceğinden bahseder (Tracey Emin Studio, 2022, Haziran 1).

Görsel 20. Tracey Emin'in 26 Mayıs 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Görsel 21. Tracey Emin'in 1 Haziran 2022'de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

20 Haziran 2022 tarihinde yapmış olduğu paylaşımında sevdiği tüm erkeklerin babalar gününü kutlayan Emin, geçmişi ile bugünkü hayatındaki ruh halini karşılaştırmaktadır (Görsel 22). Uykusuzluk hastalığı ile 9 gün boyunca uyumadan geçirdiği günlerde aslında kendisinde kanser hastalığının başladığını, ama bugün kendini daha mutlu ve hayatını da daha berrak olarak nitelendirebileceğini söyler (Tracey Emin Studio, 2022, Haziran 20).

3 Temmuz 2022 tarihinde yapmış olduğu paylaşımında yeni yaşıyla hayata bakışının ve yaşayışının değiştiğini şöyle ifade eder: "Bugün 59 yaşındayım...59 ve çok canlı. Kanserimi yenmek için manyak gibi savaştım ve her geçen gün daha da güçleniyorum ve daha iyiye gidiyorum...Zihnim ve bedenim içinde saklandığı garip bir mağaradan çıkıyor... Küçük ve aynı

zamanda büyük hissediyorum. Yaşadığım için çok mutluyum. Yakında tekrar dans edeceğim. 3/7/22” sözleriyle ifade eder (Görsel 23). Bu mesajı bu platform üzerinde 19 bin 546 beğeni ile en çok beğeni alan ve bin 944 kişinin mesaj atması ile en çok yorum yapılan paylaşımıdır (Tracey Emin Studio, 2022, Temmuz 3).

Görsel 22. Tracey Emin’in 20 Haziran 2022’de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Görsel 23. Tracey Emin’in 3 Temmuz 2022’de Instagram sayfasında yapmış olduğu paylaşım

Fotoğraf sanatı tarihinde yakalandıkları meme kanseri ile hastalık ve tedavi sürecinde otoportrelerini çeken Jo Spence, Matuschka, Deena Metzger gibi sanatçıların isimlerine rastlanmaktadır. Bu noktada Emin’in de hayatının bu döneminde fotoğraf çekmek için cep telefonunu ve çekmiş olduğu fotoğrafları paylaşmak için çağın güncel görüntü paylaşım platformlarından olan Instagram’ı ve yine sosyal medyanın hayatımıza sokmuş olduğu fotoğraf yaklaşımı olan özçekimlerini bir görsel günlük gibi kullandığı görülmektedir. Emin, amacının kanseri hakkında sanat yapmak olmadığını, amacının sadece her zaman yaptığı şey olan deneyimlerini belgelemek olduğunu ifade eder (aktaran Jones, 2021).

Emin, 24 Nisan-19 Haziran 2022 tarihleri arasında Carl Freedman Galerisi’nde açmış olduğu Ölüm Yolculuk (A Journey To Death) sergisi ile kanser tedavisi süreci ve sonrası iyileşme döneminde yaptığı resimler ve bronz heykellerini sergiler. Kendisi bu sergisini ölümle ve hayatta kalma mücadelesi olarak tanımlar ve şimdiye kadar yapmış olduğu en özüne inen ve mükemmel olduğunu hissettiği sergisi olarak betimlemektedir (Tracey Emin Studio, 2022, Haziran 17).

6. Sonuç

Sıtkı M. Erinç, her sanat eserinin kimi açık kimi ise örtülü olarak sanatçının iç dünyasını ve bu dünyayı algılayışını ve dünya görüşünü yansıttığından bahsetmektedir (2004:108). Tracey Emin yaşamındaki bireysel deneyimleri üzerinde, kişisel mahremiyet alanını sanatında kullanırken, toplum tarafından tabu olarak görülen namus, tecavüz, cinsellik, kürtaj gibi konular üzerine odaklanır. Hayatındaki tüm travmatik olayları her türlü ayrıntısı ile estetik kaygının ötesinde sanatı aracılığı ile anlatan Emin'in, *O Bana Tecavüz Ederken Onlar Beni Tuttu (They Held Me Down While He Fucked Me)* ile 13 yaşında uğradığı tecavüzdən 4 ay sonra, 14 yaşındaki bir kız arkadaşının erkek arkadaşı tarafından kendisine tecavüz edilmesine yardım etmesini ve onu tutmasını anlattığı çalışması, bu anlamda örnek verilebilir.

Tracey Emin'in sanat hayatında dönüm noktası olan White Cube sergisindeki yatak çalışması sonrasında itiraf sanatı ile adı anılmıştır. 2020 yılında yakalandığı mesane kanseri nedeniyle geçirdiği ameliyat ve sonrasında tedavi sürecini de sanatsal üretiminde konu olarak kullanır. İtiraf sanatına dair konunun kendisine sorulmasına cevaben, net olarak itirafın suçluluk anlamına geldiğini kanser olduğunu, ürostomi torbası olduğunu itiraf etmediğini, sadece "kanserim ve ürostomi torbam var bu bir açıklama" (aktaran Jones, 2021) sözleriyle görüşünü net bir şekilde ifade eder.

Emin hastalık sürecinde ve sonrasında çekmiş olduğu fotoğraf ve videolarını Instagram hesabında takipçileriyle paylaşmaktadır. Fotoğrafları arasında özçekimleri ağırlıktadır, hastalık sürecinin etkilerinin çok yoğun olduğu ilk zamanların sonrasında yatağından özçekimini, sonraki dönemlerde ise resim yaparken veya hayatın içinde özçekimlerini paylaşır. Kendisi veya bedeni dışında kedileri, doğduğu ve 15 yaşında ayrıldığı, tekrar geri dönerek halen yaşamaya devam ettiği Margate kasabası, resimleri ve heykellerinin görüntülerine yer verir.

Emin, özçekimleri aracılığı ile ameliyatın bedenindeki izlerini gösterir. Bedenindeki değişim ve hayatının bir parçası haline gelmek durumunda olan başta ürostomi torbası olmak üzere tıbbi malzemelere yer verir. Özçekimlerine eşlik eden mesajlarında ürostomi torbası ile hayatın zorluklarının yanı sıra, torbanın patlaması veya sızması gibi yaşanabileceklere dair endişelerini paylaşır, aynı zamanda da durumunu kabulleniş kendini hissettirir. Geçirmiş olduğu

zorlu günler sonrası hayata dair umutlu ve iyimser hava mesajlarında dikkat çekmektedir. Yaşam konforunu arttıran tıbbi ürünleri kullandıkça paylaşmakta ve üretici firmaya hayatını kolaylaştırdıkları için teşekkür etmektedir.

Ameliyat sonrası yoğun kemoterapi sürecinde en çok özlediği şeyin sanatı olduğunu, tedavi sürecinde resim yapmak istediğini ama bunun için gücü olmadığını sıklıkla dile getirmektedir. Sanatın onun için nefes almak olduğunu ve tek yapmak istediğinin resim yapmak olduğunu, onun için hayatın anlamının sanatı olduğunu ifade eder.

Doğup büyüdüğü Margate kasabasına 2016 yılında annesini kaybettiği dönemde tekrar dönmüş ve burada kendisine yeni bir stüdyo ve hayat kurmuştur. Emin'in neon lambalarıyla yazdığı *I never stopped loving you* yazısının Margate'te asılı olduğu binanın fotoğrafı ile bu kasabaya olan bağlılığını, kalbinden ve ruhuyla derinden sevdiğini, kanserden iyileşme, ameliyattan kurtulma ve zihinsel iyileşme aşamalarını burada yaşadığını belirtir, tekrar burada yaşamaktan duyduğu mutluluğu paylaşır.

Emin'in paylaşımlarında kedilerine olan sevgisi dikkat çeker. Kedilerinin hissettiği acıyı iyileştirdiğini, sürekli sıcaklık ve atan küçük kalplerin ona ihtiyaç duyulduğu ve sevildiği konusunda güven verdiğini belirtir. Ameliyat öncesi hayatı ile yüzleşmekte, yapmış olduğunu düşündüğü hatalarına rağmen hayatına ve kararlarına sahip çıkmaktadır. Hastalık ile yeni bir başlangıç yapma kararlılığındadır. Hastalık onun hayata bakışını tamamen değiştirmiş, yeni kararlar alarak bu kararları uygulamaya koyma konusunda emin adımlarla ilerlediğini, hayatında hiçbir şeyin bir daha asla eskisi gibi olmayacağını, görünmeyeceğini, hissettirmeyeceğini buna rağmen hayatı ve yaşamayı çok sevdiğini sık sık belirtir.

Tracey Emin'in paylaşımlarına gelen beğeni ve mesajlar bağlamında bakıldığında 8 Ocak 2022 günü yılbaşı mesajını verdiği (14 bin 959 beğeni ve 773 mesaj alır) ve 3 Temmuz 2022 günü (19.546 beğeni ve bin 944 mesaj alır) 59 yaşına girdiği yaş gününde yapmış olduğu paylaşımı dikkat çekmektedir. Özçekimleri üzerinden değerlendirildiğinde yüzünün görünmekte olduğu özçekimlerinin, sadece bedeninin bir parçasını gösterdiği özçekimlere oranla daha çok beğeni aldığı görülmüştür. Örneğin 30 Ocak 2022 günü Covid olduğunu ve Instagram'dan gelen yorumlarla hayatta karşılaşmış olduğu zorbalıklarla paralellik kurduğu ve Instagram hesabını

kapatmayı düşündüğünü yazdığı mesajdır. (Bu paylaşıma 13 bin 683 beğeni almış ve 2 bin 293 mesaj yazılmıştır.)

Bu çalışma kapsamında ele alınan Tracey Emin'in hastalık ve iyileşme dönemi özçekimleri, Emin'in sanat hayatının bir parçası olarak değerlendirilmiştir. Bu çekimlerin aynı zamanda da Emin'in yaşamış olduğu kanser hastalığı ve zorlu tedavi süreci ile baş etmesi noktasında önemli bir yeri olmuştur. Aristoteles'in: "Tragedyanın ödevi, uyandırdığı acıma ve korku duygularıyla ruhu tutkularından temizlemektir" (1987, s.22) olarak açıkladığı katharsis kavramı, Emin'in hastalığı, ameliyatı ve sonrasında değişimleri görselleştirdiği özçekimleri ile sanatçının psikolojik olarak bir boşalım, kendisini ve yaşadıklarını kabullenme, ifade etme, paylaşma ve yüzleşmesini sağladığı ve bu sayede arındığı, hayatına devam ettiği düşünülmektedir.

Kaynakça

- Aksoy N. (2014). *Kurgulanmış Benlikler*. İstanbul: İletişim.
- Antmen, A. (2008). *20. Yüzyıl Batı Sanatında Akımlar*, İstanbul: Sel.
- Aristoteles. (1987). *Poetika*. İstanbul: Remzi.
- Demiralp, Oğuz. (1999). *Toprak Olmak, Dil Olmak*. Kitaplık Dergisi, 37, s. 175-181.
- Demirkol, V. (2008). *Batı Sanatında Modernizm ve Postmodernizm*. İstanbul: Everest.
- Doyle, J. (2006). *Sex Objects: Art and the Dailectics of Desire*. Minnesota Press.
- Emin, T. (2007). *Yaban Vatan*. İstanbul: Popcore.
- Ergüven, M. (1995). *Sırdış Görüntüler*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Erinç, S. M. (2004). *Sanat Psikolojisine Giriş*. Ankara: Ütopya.
- Freud, S. (1979). *Sanat ve Sanatçılar Üzerine*. İstanbul: Bozak.

İnternet Kaynakları

Jones, J. (2021, 13 Mayıs). Tracey Emin on her cancer self-portraits: This is mine. I own it. The Guardian. <https://www.theguardian.com/artanddesign/2021/may/13/tracey-emin-on-beating-cancer-you-can-curl-up-and-die-or-you-can-get-on-with-it>. Erişim tarihi: 14 Nisan 2022.

Modern classics: Tracey Emin-My Bed, 1998, *Artlead*, <https://artlead.net/content/journal/modern-classics-tracey-emin-bed-1998/>. Erişim tarihi: 24 Nisan 2022.

Sherwin, A. (2020, 7 Ekim), Tracey Emin talks soul destroying insomnia and David Cameron's Brexit disaster. Inews. <https://inews.co.uk/culture/tracey-emin-talks-insomina-and-her-complicated-relationship-with-david-cameron-254069>. Erişim tarihi: 10 Mayıs 2022.

Tracey Emin'in çalışmaları neden bu kadar kişisel? (2019, 15 Şubat). Artkolik. <https://www.artkolik.net/haber/tracey-eminin-calismalari-neden-bu-kadar-kisisel-4498>. Erişim tarihi: 10 Mayıs 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 9 Ağustos. "Yes it was International Cat day.". [Video]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CSWRrIBjH5Y/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 15 Ağustos). "Yesterday...@margate pride". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CSmA7lrjs2S/> Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 18 Ağustos). "This is my bed yesterday.". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CSt4djMkhP/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 2 Aralık). "First holiday in 11 years". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CW9UwHVIQk1/> 2. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 13 Aralık). "The holiday of a life time where I did absolutely nothing". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CXaEFYflyY4/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. 2021, 13 Aralık). "And this is part of the reality". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CXaLGCaIFRw/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 29 Kasım). "Teacup watching the snooker.". [Video]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CW2LTY6INJ3/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 29 Kasım). "It's 5am again...I've been awake for hours.". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CW2QpuKoOnI/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 14 Şubat). "This is undoubtedly one of the truest statements I have ever made." [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CLRsdbVFI7f/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2021, 24 Temmuz). "Today...I spent most of today thinking about painting". [Fotoğraf]. Instagram. https://www.instagram.com/p/CRT_VHDIXZM/. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 1 Haziran). "My new life saver...this disposable night bag". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CeQyY74IFdJ/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 17 Haziran). "So This is the last weekend to see my Show.". [Video]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/Ce5weGPjua4/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 1 Haziran). "This is my mini hospital". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CeQwOxVIYkm/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 20 Haziran). "Yesterday was Father's day...I didn't forget". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CfBZWuNsObK/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 29 Mart). "I can't believe I'm doing this...My first trip abroad alone". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/Cbrp6GesWSe/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 26 Mayıs). "My holiday bed." [Fotoğraf]. Instagram. https://www.instagram.com/p/CeBG_zBo6oI/. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 20 Nisan). "This is my stoma... most people have never seen one.". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CckO5dcMRv2/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 5 Nisan). "The perfect way to be woken up...with a paw in my face". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/Cb-dnXVMfY5/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 8 Ocak). "Happy 2022. I hated 2021" [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CYd3AqxIOb0/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 30 Ocak). "This is my 7th day in bed with Covid". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CZWQETmgyE8/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Tracey Emin Studio [@traceyeminstudio]. (2022, 3 Temmuz). "I'm 59 today...59 and very much alive". [Fotoğraf]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/Cfjabcdok4/>. Erişim tarihi: 30 Ağustos 2022.

Görsel Kaynaklar

Tüm görseller Tracey Emin'in kişisel Instagram sayfasından alınmıştır. <https://www.instagram.com/traceyeminstudio/>.